

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/614/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612212533
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5612212533.1

Uznesenie

Krajský súd Žilina, ako súd odvolací v právnej veci navrhovateľa: M. G., nar. XX.XX.XXXX bytom U. O., S. XXXX/X, právne zastúpený JUDr. Petrom Jančim, advokátom so sídlom U. O., B. XXX, proti odporcom: 1/ Mgr. G. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XX, Z. B. a 2/ Mgr. Ing. F. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., J. G. XX, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, na odvolanie odporcov v rade 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 8C/321/2012-238 zo dňa 27. decembra 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd určil, že výlučným vlastníkom bytu č. 19, nachádzajúceho sa na prízemí bytového domu súpisné číslo XXXX, číslo vchodu 5, vrátane príslušenstva bytu a spoluvlastníckeho podielu priestoru na spoločných zariadeniach a spoločných častiach bytového domu o veľkosti 7379/157835-in, postaveného na pozemku C-KN parc. č. 377/1, ktorý je zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX pre k. ú. U. O., je navrhovateľ. Zároveň odporcov v rade 1/ a 2/ zaviazal nahradiť navrhovateľovi trovy konania.

Naliehavý právny záujem navrhovateľa odôvodnil tým, že v prejednávanej príhode navrhovateľ nemá inú možnosť domáhať sa ochrany svojho vlastníckeho práva. Predpokladom určenia vlastníckeho práva navrhovateľa bolo skúmanie, či darovacia zmluva, ktorú uzatvoril 30.01.2012 s odporkyňou v rade 1/ je platným alebo neplatným právnym úkonom. Z okolností, za ktorých došlo k darovaniu nemožno usudzovať na vôľu navrhovateľa previesť bez časového obmedzenia vlastníctvo k bytu na odporkyňu v rade 1/ žijúcu v Z. B., resp. vo S.. K uzavretiu darovacej zmluvy pristúpil pod vplyvom svojej ťaživej osobnej situácie, najmä pod vplyvom exekučného konania z obavy realizácie exekučného záložného práva, ako vyplýva z exekučného spisu sp. zn. 7Er/1576/2011 dňa 06.12.2011 bol súdny exekútor poverený vykonaním exekúcie. Z výpovede navrhovateľa, ako aj svedkyne G. vyplýva, že dlh v exekučnom konaní vyplatil z financií poskytnutých jeho rodičmi, ktoré musí vrátiť. Svedkyňa G. (matka navrhovateľa) je síce v blízkom príbuzenskom pomere s navrhovateľom, ale hodnovernosť tohto tvrdenia nikto z prítomných odporcov nespochybnil. Navrhovateľ uvažoval o prevode bytu na svoju matku, čo potvrdili nezávisle na sebe svedkovia S. G. a F. N.. Rovnako obaja potvrdili, že k prevodu bytu má dôjsť len na dobu do skončenia finančných problémov navrhovateľa a problémov s platením výživného. Odporkyňa v rade 1/ si zabezpečila nové bývanie. Sama vypovedala, že navrhovateľovi dala jasne najavo ukončenie ich vzťahu a že s ním ako s partnerom nepočíta. Za týchto okolností je nelogické, aby navrhovateľ napriek dôvere, previedol vlastníctvo k bytu na odporkyňu v rade 1/ bezvýhradne, bez časového určenia a možnosti reparácie vzniknutého stavu. O nedostatku vôle navrhovateľa previesť vlastníctvo na odporkyňu v rade 1/ v súlade s právom, svedčí aj samotné prijatie daru odporkyňou v rade 1/. Táto nechcela žiť na U., nevynakladala žiadnu starostlivosť o byt až do času, kedy sa navrhovateľ intenzívne začal zaujímať o vrátenie daru. Darovacia zmluva preto trpí vadou vôle navrhovateľa ako prevodcu, právny úkon z jeho strany nebol urobený vážne. Rovnako je tu aj rozpor účelu darovacej zmluvy so zákonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Z výpovede navrhovateľa, ako aj svedka N. a svedkyne G. vyplýva, že cieľom sledovaným navrhovateľom, ale i odporkyňou v

rade 1/ bolo nedodržanie zákona, a to ustanovení o darovacej zmluve. Na strane odporkyne v rade 1/ zistil aj dôvod absolútnej neplatnosti darovacej zmluvy pre rozpor s dobrými mravmi pri prijatí daru. Odporkyňa v rade 1/ za obdobie definitívneho zániku jej vzťahu s navrhovateľom označila august 2011 a navrhovateľovu vedomosť tejto skutočnosti preukázala jeho čestným prehlásením z 31.08.2011. Nepoprela, že začiatkom novembra 2011 chcel navrhovateľ opustiť pracovisko, aj ubytovanie v A.. Zánik jej vzťahu s navrhovateľom jej ale nebránil označiť samú seba v darovacej zmluve za snúbenicu, tvrdiac, že to navrhovateľ očakával. Pritom sama uviedla, že na rodinnom posedení v júli 2011, teda pol roka pred darovaním, sa mal navrhovateľ vyjadrovať, že budú snúbencami. Rovnako je nelogické, aby daroval byt bez časového obmedzenia, v ktorom mal zabezpečené vlastné bývanie. Tvrdila, že navrhovateľ vedel o jej finančných problémoch a chcel jej byt darovať z lásky. Práve tu vidí najväčší rozpor konania odporkyne v rade 1/ s dobrými mravmi. Napriek ukončeniu ich vzťahu nemala zábrany prijať dar ako prejav jeho lásky, o ktorú ona záujem nemala. Ak slušný človek neprechováva dôveru a city k niekomu, kto naopak takéto city k nemu prechováva, tak nedáva falošnú nádej prijatím akéhokoľvek daru. Prijatie daru nie malej hodnoty obdarovaným, ktorý vie, že darca si tým spôsobom snaží zabezpečiť jeho náklonnosť, nemôže požívať ochranu práva.

Pokiaľ ide o darovaciu zmluvu medzi odporkyňou v rade 1/ a odporcom v rade 2/ predmetnej nehnuteľnosti, odporkyňa v rade 1/ udávala, že túto uzatvárala z dôvodu strachu z navrhovateľa, preto jej prejav vôle nemohol byť vážny a zmluva je tiež neplatná. Odporca v rade 2/ nemohol byť dobromyseľný v čase nadobudnutia vlastníckeho práva k prevádzanému bytu od odporkyne v rade 1/, nakoľko tento mal vedomosť o zapísanej poznámke na liste vlastníctva týkajúceho sa uplatneného nároku na vrátenie daru navrhovateľa voči odporkyni v rade 1/. Teda nadobudol vedomosť o začatí súdneho konania, ktorým boli uplatnené vecné práva k nehnuteľnosti. Podstatným však je, že od nevlastníčky odporkyne v rade 1/ nemohol platne nadobudnúť vlastníctvo k nehnuteľnosti.

Súd nevykonal dokazovanie výsluchom svedka - bývalého manžela odporkyne v rade 1/ zo zdravotných dôvodov tohto svedka a od výsluchu svedkyne Ing. V. B., matky odporkyne ustúpil, keďže táto svedkyňa sa opakovane nedostavovala na súdne pojednávania. V čestnom prehlásení sa mala vyjadriť, že navrhovateľ pri príležitosti jej mením v júli uviedol, že jej dcéru, odporkyňu v rade 1/ ľúbi, preto by jej daroval byt a v tejto veci bude vypovedať. Vzhľadom na také vyjadrenie je nesporné, že bola, nie súdom, vopred informovaná, čo bude predmetom jej svedeckej výpovede, aj o prebiehajúcom súdnom konaní. Tým sa svedkyňa stala nehodnovernou. Výsluch svedka A. W. nevykonal, nakoľko doteraz vykonané dôkazy považoval za postačujúce.

O trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p..

V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podali odvolanie odporcovia v rade 1/ a 2/.

Odporkyňa v rade 1/ namietala, že pri nahliadnutí do spisu, tento nebol viazaný, žurnalizovaný a listy v podstate boli voľné a mohlo sa voľne s písomnosťami nachádzajúcimi sa v spise disponovať. Podľa jej názoru ide o závažné porušenie povinnosti prvostupňového súdu vo vzťahu k vytváraniu spisu, spôsobuje nepoužiteľnosť spisu ako podkladu pre rozhodnutie vo veci samej. Zo strany súdu jej bola opakovane odňatá možnosť konať pred súdom, keď vo všetkých prípadoch doručovania predvolaní namietala procesné pochybenia súdu, ktoré spočívajú jednak v doručovaní písomností na inú adresu, ako bola prvostupňovému súdu známa adresa jej trvalého pobytu (hoci pri prvom podaní zo dňa 7.1.2013 oznámila adresu svojho pobytu S., ulica G.. D. XX), v elektronickom doručovaní predvolaní, ktoré sú v rozpore s príslušnými ustanoveniami O.s.p., zámerne krátke úložné lehoty na pošte (5 dní) pri doručovaní predvolaní, čím jej bola sťažená možnosť na prípravu na pojednávanie. Rovnako jej bola odňatá možnosť konať pred súdom tým, že jej na výslovnú žiadosť neboli zaslané kópie zápisníc z pojednávania. Za najzávažnejšie procesné pochybenie považuje pojednávanie dňa 04.12.2013 v jej neprítomnosti. Na tomto pojednávaní bol vypočutý svedok, o ktorú výpoveď je opreté rozhodnutie súdu a nemala možnosť sa k jeho výpovedi vyjadriť a klásť mu otázky. Na predvolanie bola konštatovaná fikcia doručenia aj napriek tomu, že jej bolo doručované na inú adresu, ako je adresa jej trvalého pobytu s 5 dňovou úložnou dobou v čase sviatkov, kedy nemala reálne možnosť túto zásielku prevziať. Ako adresát sa v danom čase na adrese, na ktorú súd zasielal predvolanie nezdržovala a jej adresa trvalého pobytu, kam súd predvolanie ani nezaslal, bola súdu známa. Rovnako nebola zachovaná rovnosť účastníkov konania, keď napríklad predvolanie na pojednávanie 23.10.2013 navrhovateľovi bolo doručované bez obmedzenia úložnej doby a jej s úložnou dobou 10 dní. V zápisnici z pojednávania dňa 10.01.2013 sa konštatuje, že bola dodržaná 5 dňová lehota na prípravu na pojednávanie, čo nie je pravda, nakoľko odporcovi v rade 2/ bolo predvolanie doručené dňa 07.01.2013. Nikdy v priebehu konania jej súd nedoručoval podania navrhovateľa, resp. jeho právneho zástupcu, preto sa k nim nemohla žiadnym spôsobom vyjadriť. Konanie súdu s navrhovateľom a jeho právnym zástupcom v

neprítomnosti odporcov, môže vyvolávať pochybnosti o nestrannosti a nezaujatosti súdu. Nesúhlasí so zdôvodnením nevykonania dôkazu - výsluchu svedka jej matky Ing. V. B., s poukazom nato, že vo veci súd vykonal výsluch matky navrhovateľa, ktorej dôveryhodnosť aj vzhľadom k jej zrejmej zaujatosti a záujmu na výsledku konania je viac, než pochybná a opieral o túto výpoveď aj samotné rozhodnutie. Ku konštatovaniu, že nebola namietaná zaujatosť svedka p. G. uviedla, že k tomuto sa nemohla vyjadriť, nakoľko jej nebola doručená zápisnica z pojednávania. Podstatná časť napadnutého rozhodnutia obsahuje výpovede navrhovateľa, svedka G. a svedka N., ktoré uvádzajú skutočnosti, ku ktorým sa vzhľadom k tomu, že nemá informácie o týchto skutočnostiach, nevie vyjadriť.

Je nelogické, aby navrhovateľ prevádzal vlastníctvo k bytu v jej prospech dočasne bez toho, aby mal k nej nejaký citový vzťah, resp. aby nemal pri darovaní iné úmysly, ako ním tvrdené vyhýbanie sa splneniu svojej zákonnej vyživovacej povinnosti. Navrhovateľ práve darovaním predmetného bytu sa snažil znova získať jej priazeň. Rozporné je tvrdenie, že navrhovateľ nedaroval byt matke z dôvodu, že sa bál jeho straty v prípade dedenia po matke, keď vždy mohol tento byt darovať svedkovi N., s ktorým je podľa jeho tvrdení viac, ako blízky priateľ. Okresný súd vyhodnotil svojvoľne pri uvádzaní faktu, že darovacia zmluva nepozná inštitút predkupného práva, práva spätnej kúpy alebo výhradu vlastníctva. S týmto by bolo možné súhlasiť iba v prípade, že by s tým nezdôvodňoval práve neplatnosť darovacej zmluvy. Z vyjadrenia navrhovateľa a tiež z obsahu spisu vyplýva, že v čase prevodu bytu nemal žiadne dlhy, ani exekúcie, čo je v rozpore s ním tvrdenými dôvodmi, ako aj dôvodmi, ktoré uvádza súd. Má zato, že o neplatnosť zmluvy pre nedostatok vážnosti vôle strán, spočívajúcej v simulácii, by aj v prípade, ak by z predmetnej darovacej zmluvy jednoznačne nevyplývala vážnosť vôle oboch zmluvných strán, možno uvažovať len v prípade, že vôľu uzavrieť zmluvu nemá ani jedna zmluvná strana. Pričom ako sama uviedla, nemala žiadnu vedomosť o tom, že by jej navrhovateľ mal byt darovať dočasne, resp. s nejakou výhradou. Neexistuje žiadny rozpor s dobrými mravmi, ako to uvádza prvostupňový súd. Dar prijala bez akýchkoľvek vedľajších dojednaní alebo dohôd s navrhovateľom. Jej vnútorná pohnútkou je v tomto prípade irelevantná a určite nemôže byť posudzovaná v jej neprospech, ako v rozpore s dobrými mravmi. Pokiaľ jedna zmluvná strana chce zmluvu uzavrieť a byť jej obsahom viazaná, zatiaľ čo druhá koná na oko bez toho, aby to druhej strane muselo byť zrejmé, ide u strany konajúcej nevážne len o mentálnu rezerváciu, ktorá nemôže mať vplyv na platnosť právneho úkonu. Vnútorná výhrada pri vykonávaní právneho úkonu nemá žiadny vplyv na právny vzťah založený týmto úkonom. Nakoľko nevedela o zámere navrhovateľa predstierať prejav svojej vôle a takýto zámer ani v čase darovania neexistoval a nemohlo byť jej ani zrejmé, že ide o simulovaný právny úkon, pričom ona mala v prvom rade vôľu uzavrieť zmluvu. Má zato, že v predmetnom prípade ide len o vnútornú výhradu navrhovateľa, navyše špekulatívnu a účelovú, ktorá nemá povahu simulovaného právneho úkonu, a teda ani nemôže spôsobiť absolútnu neplatnosť zmluvy a teda ani spochybniť jej vlastnícke právo. Má zato, že vlastnícke právo nadobudla na základe platnej darovacej zmluvy. Z tohto dôvodu je platná aj následná zmluva medzi ňou a odporcom v rade 2/. S poukazom na uvedené navrhuje rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Odporca v rade 2/ poukazoval na rovnaké procesné pochybenia okresného súdu, ako aj odporkyňa v rade 1/, a to predovšetkým ohľadne doručovania predvolaní na jednotlivé pojednávania, ako aj doručovanie opisu zápisníc. Rovnako namietal, že výsluch svedka N. bol vykonaný v jeho neprítomnosti, čím mu bola odňatá možnosť vyjadriť sa k jeho výpovedi. Okresný súd sa nevysporiadal s jeho písomným právnym názorom doručeným dňa 10.01.2013. Poukázal nato, že podľa vyjadrenia odporkyne v rade 1/ táto nevedela o zámere navrhovateľa predstierať prejav svojej vôle a nebolo jej s poukazom na samotné znenie zmluvy ani zrejmé, že v prípade darovania má ísť o rozpor s písomným znením zmluvy, o simulovaný právny úkon, pričom odporkyňa v rade 1/ mala vôľu uzavrieť zmluvu. Má zato, že sa jedná iba o vnútornú výhradu navrhovateľa, navyše špekulatívnu a účelovú. Je toho názoru, že odporkyňa v rade 1/ nadobudla vlastnícke právo riadnou zmluvou, na základe toho, ako oprávnený vlastník bytu, previedla vlastnícke právo bytu na jeho osobu. Z rovnakých dôvodov navrhuje rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

K odvolaniu sa vyjadril navrhovateľ. Mal zato, že okresný súd vo veci vykonal rozsiahle dokazovanie, správne zistil a vyhodnotil predmetnú vec tak po skutkovej stránke, ako aj po právnej stránke. Dôvody odvolania sú tendenčné a účelové. Súd dôkazy hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý jednotlivito a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti ten ktorý dôkaz hodnotiť. Odporcovia uviedli, že úložná doba, ktorá plynula v období Vianočných a Veľkonočných sviatkov, ako aj pojednávania, ktoré boli vytýčené v období sviatkov, mali údajne odporcov cielene ukrátiť na ich

právach ako účastníkov. Takéto vyjadrenia sú nevhodné, nakoľko súd vytýčil pojednávanie na určený pracovný deň tak, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá v zmysle zásady rýchlosti a hospodárnosti konania bez ohľadu na obdobie sviatkov, nakoľko táto skutočnosť je irelevantná. Súd sa dostatočne vysporiadal s otázkou neúčasti odporcov na pojednávaniach, nakoľko odročenie pojednávania má byť výnimočným procesným úkonom, a to len z dôležitých dôvodov. Vyjadrenie odporcov o porušení zásady rovnosti účastníkov pokladá za nedôvodné, nakoľko odporcovia mali rovnaké práva v konaní, ako navrhovateľ, avšak z dôvodu ich nečinnosti k uplatneniu týchto práv nedošlo. Z dôvodu zásady rýchlosti a hospodárnosti konania, nakoľko svedkyňa Ing. V. B. preukázateľne spôsobovala prieťahy v konaní, súd odôvodnene upustil od výsluchu tejto svedkyne. Tvrdenie odporcu v rade 2/, že bol dobromyseľný pri nadobudnutí vlastníckeho práva, bolo hodnoverne vyvrátené v priebehu dokazovania. Prvostupňový súd správne na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že k prevodu vlastníckeho práva došlo na základe simulovaného právneho úkonu, pričom takýto právny úkon je pre nedostatok vážnosti vôle neplatný. Absolútne neplatný právny úkon nemá za následok vznik, zmenu alebo zánik práv a povinností. Vzhľadom na uvedené navrhuje rozsudok okresného súdu potvrdiť a zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania, ktoré i vyčíslil.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podali včas účastníci konania proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 201, § 204 ods. 1 O.s.p.), preskúmal rozhodnutie v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), rozsudok okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odňatie možnosti konať pred správnym súdom predstavuje taký chybný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je aj právo účastníka súdneho konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. uplatneným nárokom a obranou proti takémuto uplatneniu a vychádza z podkladov vykonaného dokazovania. Skutkové zistenia musia mať oporu vo vykonanom dokazovaní.

Podľa § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca, prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými právnymi úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá nato, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že vychádzal z listinných dôkazov, a to listu vlastníctva č. XXXX, z pripojeného spisu Katastrálneho úradu Žilina, Správa katastra Liptovský Mikuláš V 272/2012, V 2400/2012, pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 7C/142/2012, 7Er/1576/2011 a zo svedeckých výpovedí S. G. a F. N.. Oboznámením sa s obsahom celého spisového materiálu, ako aj jednotlivých zápisníc z pojednávanií odvolací súd zistil, že dôkaz svedeckou výpoveďou S. G. sa v spise nenachádza, preto napadnutý rozsudok trpí vadou, keď vychádza z dôkazu, ktorý nebol vykonaný. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolaciemu súdu neostávalo nič iné ako skonštatovať, že za stavu, keď prvostupňový súd meritorne rozhodol v posudzovanej veci na základe dokazovania, ktoré nie je preukázané, že bolo vykonané, je odvolaním napadnutý rozsudok postihnutý deficitom nepreskúmateľnosti.

Odvolacia námietka odporkyne v rade 1/, že súdu oznámila adresu svojho bydliska pri prvom úkone, a to S., G.. D. XX, napriek tomu prvostupňový súd jej zasielal zásielky na pôvodnú adresu Z. B., Y. XX. Uvedené je aj v prípade predvolania na pojednávanie dňa 4.12.2013, keď sa vrátila zásielka nevyzdvihnutá a okresný súd pojednávanie uskutočnil (vypočul svedka N.), hoci nezisťoval, či u odporkyne v rade 1/ má riadne vykázané doručenie, prípadne či nastala fikcia doručenia. Predvolanie jej bolo zasielané 2-krát na adresu Z. B., Y. XX, pričom obidve zásielky sa vrátili súdu ako nevyzdvihnuté (č.l. 186, 191), súd nezisťoval či v čase doručovania sa odporkyňa v rade 1/ skutočne zdržiavala na uvedenej adrese, alebo na adrese ňou oznámenej, a to S., G.. D. XX. Na predvolanie doručované e-mailom nie je možné prihliadať s poukazom na ust. § 45 ods. 4 a 5 O.s.p., v zmysle ktorých doručovanie elektronickými prostriedkami je vylúčené pri doručovaní súdnych rozhodnutí, predvolania

na pojednávanie a písomností, ktoré sa doručujú do vlastných rúk. Vychádzajúc z uvedeného okresný súd nemal splnenú podmienku uskutočniť pojednávanie dňa 4.12.2013 a na tomto pojednávaní vykonať dokazovanie. Pokiaľ ide o predvolania na pojednávania elektronickou formou je dôvodná odvolacia námietka i odporcu v rade 2/.

Pokiaľ odporcovia namietali, že prvostupňovým súdom im bola neoprávnená stanovovaná kratšia úložná lehota na predvolaniach prostredníctvom pošty, odvolací súd tu poukazuje na Poštové podmienky - všeobecná časť Slovenskej pošty, kde čl. 21.1. umožňuje odosielateľovi skrátiť a určiť konkrétnu odbernú lehotu s poznámkou „uložiť ...dní“. Preto na uvedenú odvolaciu námietku nie je možné prihliadať.

Odvolací súd prisvedčil odvolacej námietke, že bolo porušená zásada rovnosti účastníkov konania v prípade doručovania predvolania účastníkov konania na pojednávanie stanovené na deň 23.10.2013 tým, že odporcyni v rade 1/ bola skrátená úložná lehota na 10 dní a navrhovateľovi táto lehota nebola nijakým spôsobom obmedzená. Podstata zásady rovnosti účastníkov konania spočíva v tom, že všetci účastníci občianskosúdneho konania majú rovnaké procesné práva a povinnosti, ktoré uplatňujú a plnia za rovnakých procesných podmienok, bez zvýhodnenia alebo diskriminácie niektorej z procesných strán.

Tvrdenie odporcov, že zo strany súdu im nebola doručená zápisnica z pojednávania dňa 14.03.2013, hoci je žiadali doručiť je pravdivé. Napriek tomu, že odporca v rade 2/ jej doručenie i urgoval, v spise sa nenachádza záznam o tom, že táto zápisnica im bola doručená. Odvolací súd však v tomto prípade nie je toho názoru, že nedoručením zápisnice bola odporcom odňatá možnosť konať pred súdom, nakoľko obaja odporcovia boli prítomní na tomto pojednávaní a mali možnosť sa priamo do zápisnice vyjadriť k vykonanému dokazovaniu.

Podľa § 123 O.s.p. každý účastník má právo sa vyjadriť k návrhom na dôkazy a k všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali. Navrhovateľ na č. l. 84 navrhol vypočuť svedkov W., N. a O., tento návrh dôkazu nebol odporcom v rade 1/ a 2/ súdom oznámený a výsluch svedka N. bol vykonaný na pojednávaní dňa 04.12.2013 v neprítomnosti odporcov.

Odvolací súd zároveň upozorňuje, že spis okresného súdu nie je žurnalizovaný chronologicky, pokiaľ ide o vrátené nedoručené zásielky na jednotlivé pojednávania, ospravedlnenia účastníkov podľa ich dátumu prijatia a vo vzájomnej väzbe k tomu-ktorému úkonu súdu, ako aj pripájanie jednotlivých doručení ku konkrétnym predvolaniam na pojednávania.

S poukazom na vyššie konštatované, sa odvolací súd nezaoberal ďalšími odvolacími námietkami odporcov v rade 1/, 2/ napadnutý rozsudok podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a písm. h/ O. s. p. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O. s. p.).

V ďalšom konaní bude povinnosťou okresného súdu odstrániť procesné vady vytykané odporcami v rade 1/, 2/, účastníkov konania riadne a včas na pojednávanie predvolať. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na § 6 O.s.p., v zmysle ktorého v konaní postupuje súd v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania tak, aby ochrana práv bola rýchla a účinná. Preto aj účastníci konania sú povinní túto súčinnosť poskytnúť, zásielky si riadne preberať, prípadné prekážky v účasti na pojednávaní včas oznámiť, náležite ospravedlniť a podložiť dôkazmi o vážnej prekážke, ktorá mu bráni zúčastniť sa pojednávania, aby mal súd dostatok času ospravedlnenie vyhodnotiť, či je dôvodné a ostatným účastníkom danú skutočnosť aj oznámiť.

Okresný súd vo veci vykoná náležite dokazovanie, v prípade potreby doplní dokazovanie výsluchom svedkyne G., ako aj ďalších navrhovaných dôkazov. Opätovne náležite zhodnotí skutkový stav, aj s prihliadnutím na vyjadrenia odporcov v rade 1/, 2/ a vykonaného dokazovania. Pri hodnotení listinných dôkazov (darovacej zmluvy) je potrebné vychádzať z výkladu písomného prejavu vôle podľa § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Obsah právneho úkonu možno interpretovať podľa vôle toho, kto ho urobil, ale aj za predpokladu, že tvrdená vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom vykonaným v písomnej forme. Výkladom právneho úkonu nemožno dopĺňať to, čo v príslušnej listine nie je obsiahnuté. Na základe nového vykonaného dokazovania vydá rozhodnutie vo veci samej.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu **n i e** je prípustné odvolanie.